

satte et forslag til lovgivning på området i den sidste folketingsssamling, siger det sig selv, at vi er enige med fru Tove Videbæk i det her. Det forslag, vi fremsatte, kunne vi lige så godt fremsætte nu. Vores holdning til spørgsmålet om hospice er fuldstændig uændret.

Med hensyn til dødepakken er jeg egentlig ked af, at fru Tove Videbæk måske var lidt uopmærksom på det sted, for jeg havde faktisk en hel del med om dødepakken og sagde, at det bestemt var et meget højt prioriteret område for os. Så det kan jeg også bekræfte over for fru Tove Videbæk.

Og så må jeg sige til hr. Aage Frandsen, at det er lidt pudsigt, at man skal høre fra SF: Hvad nu hvis? Vi har haft mange folketingsdebatter, mens hr. Jes Lunde var finansordfører for SF, som jo også blev udfrittet: Hvad nu hvis? Jeg tror, jeg kan finde nogle gode citater frem fra hr. Jes Lunde som besvarelse til hr. Aage Frandsen om, at det nok er klogt at gå til forhandlingerne med ønsket om det bedst opnåelige og så se, hvor langt man kan komme, og ikke afsløre noget om sin smertegrænse, før man går til forhandling. Jeg tror, jeg kan finde en hel del gode citater fra hr. Jes Lunde, som jeg måske ved en senere lejlighed kunne servicere hr. Frandsen med, og som i virkeligheden i meget høj grad kunne give svaret.

Kl. 15.10

Men det, jeg har sagt om uddannelsesområdet, vil jeg gerne gentage. Vi har afvist grønthøstermetoden. Det er jo det, der er det afgørende her. At man kan gå fra 0 til 3 pct.s besparelse inden for det år, vi er i nu, som der er finanslovsforslag for, med den effekt, som jeg sagde i mit ordføreriudlæg, at en meget stor del af besparelsen for en del uddannelsesinstitutionernes vedkommende skal ske fra september til december, er meget vanskeligt at forestille sig kan udmøntes, uden at det giver utrolige vanskeligheder, og uden at det medfører nogle ændringer, som vi ikke ønsker.

Det er det, vi har sagt. Det kan man jo godt formulere som, at vi har stillet som betingelse, at der sker ændringer på det her område. Det var det, hr. Aage Frandsen mere specifikt spurgte til.

Med hensyn til forskning skal vi lige huske på, at det, regeringen foreslår af forskningsmidler, jo er yderligere forskningsmidler i forhold til det nuværende. Der synes vi måske, at det var bedre at fokusere på den generelle uddannelse, end at man på det tidspunkt, hvor man ellers

ville skulle skære dramatisk efter forslaget, ønsker at bruge mere på forskning.

Og så må jeg lige komme tilbage til hr. Ole Stavard i næste runde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har meget forståelse for Dansk Folkepartis holdning omkring Den Særlige Pensionsopsparring, hele historikken i, at man oprindeligt i 1997, da man indførte den, var imod, og at man var imod ændringen. Det synes jeg er en fair holdning at have.

Men jeg forstår ikke helt logikken i, når man har været imod begge modeller, at man så i dag melder ud og siger: Den, der er mest social ansvarlig, vil vi gerne have fjernet til fordel for, at de rige får en langt bedre pension i forhold til de fattige.

Det kan da ikke være – ja, det kan det måske, men det vil jeg så gerne have afklaret – Dansk Folkepartis inderste ønske, at de lavestlønnede, kassedamer, hjemmehjælpere, skal miste 55.000 kr. i pension, hvorimod højtlønnede som folketingsmedlemmer eller ministre, hvor det jo er endnu mere, kan få mellem en halv eller en hel million ekstra. Det er da stik imod, hvad Dansk Folkeparti plejer at sige.

Det er derfor, jeg ikke forstår, hvorfor man partout vil støtte regeringens model, som er så asocial, som man kan forestille sig. Dansk Folkepartis konklusion og holdning må da i det mindste være, at man undlader de ændringer, der foretages, fordi man konsekvent mener, at den skal nedlægges. Alt andet er da helt uforståeligt.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er nyt og overraskende for mig, at Dansk Folkeparti går ind for en forøget marginalbeskatning. Det hørte jeg hr. Thulesen Dahl sige lige før. Det er virkelig nyt for mig.

Jeg ved godt, at det kun gjaldt børnefamilier. Det var måske sådan set endnu mere overraskende, at hr. Thulesen Dahl mener det. For det er jo det, som det at afskaffe børnechecken for de højeste indtægter betyder. Det er jo ikke andet. Vores børnecheck er en integreret del af skattesystemet, og at afskaffe børnechecken for de højeste indkomster er at øge marginalbeskatningen, men kun for børnefamilier. Det er dog en mærkelig politik, jeg kan simpelt hen ikke forstå det.